

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **B. D.**, zast. JUDr. Vladimírem Čarňanským, advokátem, se sídlem Vodičkova 41, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2020, č. j. OAM-688/ZA/ZA11-K03-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 12. 2020, č. j. 4 Az 24/2020 - 31,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se přiznává** odkladný účinek vůči rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 12. 2020, č. j. 4 Az 24/2020 - 31, a vůči rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2020, č. j. OAM-688/ZA/ZA11-K03-2019.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a návrh na přiznání odkladného účinku

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 4. 2020, č. j. OAM-688/ZA/ZA11-K03-2019, bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci podle ustanovení § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalobce se totiž nedostavil k pohovoru ve věci jeho žádosti o mezinárodní ochranu, ač k tomu byl podle žalovaného řádně vyzván.

[2] Žalobu proti tomuto rozhodnutí žalovaného zamítl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 7. 12. 2020, č. j. 4 Az 24/2020 - 31.

[3] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž zároveň požádal o přiznání odkladného účinku. Stěžovatel je přesvědčen, že jsou splněny podmínky pro jeho přiznání, neboť v případě, že nabude vykonatelnosti žalobou napadené rozhodnutí, ztratí možnost legálního pobytu na území České republiky a bude muset její území opustit. Vycestováním by přitom byla způsobena újma jeho novorozenému synovi, kterému by byl ztížen až zmařen kontakt s otcem. V případě nepřiznání odkladného účinku by tak stěžovatel nemohl nadále podporovat svoji ženu a dítě, když manželka s ním do Nigérie vycestovat nemůže.

[4] Žalovaný navrhl, aby soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal, neboť situace stěžovatele není natolik výjimečná oproti jiným žadatelům o azyl v obdobném postavení. V důsledku vycestování by přitom stěžovateli nevznikla nenahraditelná újma, když soukromí a rodinný život není chráněn absolutně.

II. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud zjistil, že návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti byl podán včas a osobou k tomu oprávněnou. Podání kasační stížnosti přitom nemá v posuzované věci ze zákona odkladný účinek, jak vyplývá z § 32 odst. 2 a 5 zákona o azylu. Proto Nejvyšší správní soud přistoupil k věcnému posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 ve spojení s § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Z těchto ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 - 38).

[8] Stěžovatel tvrdí, že by výkonem rozsudku Městského soudu v Praze a rozhodnutí žalovaného došlo k rozdělení jeho rodiny a bylo by tak zasaženo do oprávněných zájmů dítěte. V dané věci by tedy mohlo být dotčeno právo stěžovatele a jeho syna na respektování soukromého a rodinného života ve smyslu čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod i zásady nejlepšího zájmu dítěte zakotvené v Úmluvě o právech dítěte.

[9] V projednávaném případě by vykonatelnost žalobou napadeného rozhodnutí pro stěžovatele znamenala praktickou nutnost odcestovat z území České republiky. Vzhledem ke skutečnosti, že stěžovatel vychovává dvouměsíčního syna, který i s jeho matkou pobývá na území České republiky, dopadly by důsledky vycestování stěžovatele závažným způsobem i na ně. V tak nízkém věku dítěte by přitom odloučení i od jednoho rodiče po nikoliv krátkou dobu zcela jistě představovalo újmu ve formě dotčení práva tohoto dítěte na respektování soukromého a rodinného života i na zohlednění jeho nejlepšího zájmu. Nelze přitom podceňovat ani újmu, která by vznikla stěžovateli v důsledku nutnosti opustit své bydliště i rodinné zázemí.

[10] Jelikož Nejvyšší správní soud považoval újmu hrozící stěžovateli za odůvodňující přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti, přistoupil k poměrování újmy, která by mu mohla vzniknout nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Zásah do práv stěžovatele by byl v případě nepřiznání odkladného účinku podstatný, naproti tomu nelze dovozovat, že by přiznání odkladného účinku mělo způsobit jakoukoliv újmu jiným osobám. První kritérium přiznání odkladného účinku je proto splněno.

[11] Pokud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je třeba poměřovat intenzitu hrozícího zásahu do práv svěřících stěžovateli s intenzitou narušení veřejného zájmu

pokračování

(srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131). V projednávaném případě by přiznání odkladného účinku mohlo být v rozporu s požadavkem, aby na území České republiky pobývaly osoby v souladu s právními předpisy. Jak již bylo výše uvedeno, újma způsobená stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku by mohla být podstatná. Intenzita narušení zmíněného veřejného zájmu by naopak vzhledem k předběžné povaze přiznání odkladného účinku byla mírná. Z informací, jež má Nejvyšší správní soud k dispozici, přitom nevyplývá, že by z hlediska veřejného zájmu představovala hrozbu již samotná přítomnost stěžovatele na území České republiky. Intenzita újmy vzniklé stěžovateli neodložením právních účinků rozsudku krajského soudu a rozhodnutí žalovaného tak převáží nad potenciálním dotčením veřejného zájmu, a je proto splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

III. Závěr

[12] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud stěžovateli vyhověl a jeho kasační stížnosti přiznal odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 12. 2020, č. j. 4 Az 24/2020 - 31, a rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2020, č. j. OAM-688/ZA/ZA11-K03-2019.

[13] Nejvyšší správní soud připomíná, že může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 s. ř. s.). Z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti rovněž nelze dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. ledna 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu